

De Kollever Jonkfer

(volges ing Rimborgse sage, verteld durch Jean Paulssen)

Gees-te 's oaves laat 't Brokveld aaf,
d'r duustere Kollevere-busj entlangk,
sjtiegt döks oet de Worm inne nieëvel op,
begeleid mit moeziek en klaag-gezangk.

Dan, o sjrek, sjweëft ing vrouwluus-gesjalt vuurbeij
in ee roesjend, wit, langk, zieje kleeed,
op 't sjwat- krollend hoar ing kroeeën,
ee brudje, dat klagelik grienend langs dich geet.

Op zeuk is 't noa ziene sjunne prins,
mit dem 't zoeë geer trouwe wool,
mar d'r duvel sjtook doa ee sjteksjke vuur,
zoeëdat d'r erme keël in die nutte, sjerpe klaurwe vool.

D'r prins dacht vreuger inkel mar an fes en sjpas,
leep op dis maneer in des duivels val en macht,
vuur good en geld verkoch heë hem zieng zieël
an doeëdes-end in de brennende hel woeëd nit gedacht

Zie groeët kastieël blonk vanaaf doe van al 't good,
toch feëlet get, wat d'r jonker mar nurgens vong,
bis deë besjtimde oavend in d'r herfst,
wie ing prinses vuur zieng kastieëlpoad sjtong.

In ee sjreklich onweer woar die jonker mit inne groep,
noa Rolduc, noa de Hillige Lucia ongerweg,
ze vroegte d'r kastieëlheer kos en ongerdaak,
't weer woar durch d'r blits en donder, um wieër te goa, te sjlech.

D'r Jonkheer raket van de koak, inins verleeft,
wool mit heur trouwe, vuur ummer mit heur goa
"Good," zaat de Jonker, "mar gef al was-te has de erme luu,
genau wie ich doog, deë riekdom mot zieë gedoa!"

D'r duvel woar nit van gistere, loog nit te sjloape
kroog dis liebeleij direkt vol in de sjmies,
zoog de prinse-zieël al binne-wandele in d'r himmel,
verduveld, die woar vuur hem, doeë woeëd heë vies.

Heë dach: "Die prinses hat hem noen wal te pakke,
't is ervel gelukkig vuur mich nog nit te sjpieë,
oet mieng doeës tover ich inne van mieng duvels-truke
dat wirkt, ich veul 't an de heure, dat zals-te zieë

"Leve Prins", zoeë sprook heë vals en hieël geniepig,
"du goofs mich die woad, dieng zieël is ja al van mich,
toch wil ich dich nog wieër ee onbezurgd leëve garandere
't is dieng letste kans, pak die, ich rik ze dich!"

Lukt 't dich om nit mieë noa geld en good te kieke,
bloas doabeij der Trompeter van Säkkingen zie afsjeedsleed,
sjafs-te dat nit, dan versjwiendes du direkt mit alles,
mit lief en zieël de hel erin, noen wits-te besjeet!"

D'r prins dach, och dat geet mich zieëker lukke,
zaat zie bruudje adieë, dat vertrok noa Rolduc.
"Ich gon noa Sinte Lucia", zaat 't, "beëne vuur os twieë,
vanoavend bin ich, es God bleef, heij beij dich teruuk".

D'r verleeftde Jonker woar in de wolke,
moeët noen spieële, rennet direkt d'r hoeëge toeëre op,
bong zich inne blinddook vuur, vong feste aa te bloaze,
wat doe geburet, ocherm d'r bleuzer kroog 't vuur d'r kop.

Durch d'r Kollever busj klonk inne doeëd-sjrei,
d'r prins dach: "mieng broed, doa passeert heur get"
heë reet zich d'r dook weg van de oge, te laat..
heë keek oet op 't blinkend good van zieng trompet.

D'r sjrei, deë woar nit van zie bruidje,
mar van d'r duvel, deë houw hun gekuld,
't woar te laat, 't prachtige sjloss begoeët al weg te zakke,
d'r Satan ziene truuk woeëd mit kabaal vervuld.

Durch al dat sjandaal moeët de Jonkfer kieke
woeëd sjwiendelig, al drieënet vuur heur oge ronk,
't kastieël mit Prins intussje zonk al deper, alsmar deper,
woar ongerins versjwoende in d'r Kollever gronk,

't Erm bruidje woar nit te truuëste,
nit mieë te redde, sjtorf inne gods-erbermelike doeëd
't woeëd begrave in Egelze beij 't ouwe kirksjke,
vong toch ging rouw, sjpoeëket vanaaf noen d'r-op-oet

Gees-te ing kieër 's oaves durch 't Brokvelde aaf,
zies-te ee sjweëvend kleed, huurs-te trompetteklink
dan wits-te, de Jonkfer is werm ins op zeuk noa d'r Jonker,
in de weije langs de Worm, de Kollever-bende entlangk.

Kries-te heur te zieë, missjiens te sjpreëke,
han ginne floep, loop vuural nit wieër,
vertel heur wie 't mit d'r duvel en heure prins zoeë is gelope,
kriet ze de eindelike rus én ... hat gesjpoeëkt vuur de letste kieër.

Tot sjlot leef luu mot ieër uch good bedinke:
geld en blinkend good wat is 't weëd?
Döks zit doa inne verdommese duvel hinger,
is gelukkig, gezonk zieë nit wiechtiger op dis eëd?

(Brokkelze an de Worm 2010 -tekeningen Ger Groeneveld)

Nb. De spooklocatie is de Rimburcherweg tussen Eygelshoven en Rimburch, op het terrein van het huidige Wapendepot, tegenover het Kolverenbos. Hier kronkelde in vroegere tijden de Worm door moeras en beemden. Mensen durfden 's avonds en 's nachts deze onverlichte grindweg niet te gaan, omdat zij bang waren de Kollever Jonkfer tegen het lijf te lopen. Meer info is te lezen in het jaarboek 2011 van de Heemkundevereniging Landgraaf.